

Hertil kommer, at de skrappe veterinærregler ifølge miljøministerens besvarelse af spørgsmål 14, jf. L 100 – bilag 15, kan blive en hindring for opfyldelsen af Danmarks forpligtelser i forhold til EF's habitatdirektiv og EF's fuglebeskyttelsesdirektiv (Natura 2000-områder). Dette kan blive et resultat af, at der fremover kan blive et øget behov for at sikre græssende dyr ad anden vej end den traditionelle.

Af miljøministerens svar på spørgsmål 19, jf. L 100 – bilag 20, fremgår det desuden, at hvis øremærkningsreglerne viser sig at være til hinder for, at Nordjyllands Amt kan foretage naturpleje med vildkvæg andre steder i amtet, vil denne nødvendige pleje ikke blive udført. Det er dels et resultat af utilstrækkelige økonomiske midler til naturforvaltning og dels et resultat af, at det i stigende grad er vanskeligt at finde alternative græsningsdyr til naturarealer. Resultatet vil derfor være, at naturområderne gror til.

Dispensationer fra reglerne eksisterer allerede. Bisonkalve kan vente 9 måneder med at blive øremærket, og Spanien har fået dispensation fra reglerne i visse utilgængelige bjergegne. Hertil kommer, at Portugal, Holland og Italien har søgt om dispensation.

For mindre organisationer og private personer er øremærkningsreglerne allerede så snærende, at naturpleje med kvæg er umulig eller vanskelig at udføre. Det viser erfaringer fra Vestjylland og fra Tyskland. Øremærkningsreglerne modvirker derfor sandsynligvis inddragelse af befolkningen i natur- og landskabsforvaltningen og er formentlig en hæmsko for, at private græsningslav kan opstå flere steder. Øremærkningsreglerne

må således siges at være til hinder for, at den danske natur kan blive græsset ordentligt, og er derfor også til hinder for, at regeringens målsætning om at stoppe nedgangen i den biologiske mangfoldighed inden år 2010 kan opfyldes.

Derfor er en dispensationsadgang påkrævet, og flertallet opfordrer således fødevarerministeren til at søge dispensation fra øremærkningsreglerne for naturområder i Danmark i lighed med Spaniens dispensationsadgang for nogle bjergfyldte og øde områder.

Et mindretal i udvalget (V og KF) har noteret sig fødevarerministerens svar på spørgsmål 17 vedrørende lovforslagets § 66, stk. 3, jf. L 100 – bilag 19. Af svaret fremgår, at der kun på to specifikke områder med relation til samarbejdet om sygdomsbekæmpelse mellem de offentlige myndigheder og erhvervets organisationer bliver behov for at tilpasse skillelinjen mellem erhvervets medvirken og det offentliges myndighedsudøvelse. Mindretallet går derfor ud fra, at udformningen af § 66, stk. 3, ikke er til hinder for, at samarbejdet og arbejdsdelingen mellem myndigheder og erhverv kan foregå som hidtil på andre områder vedrørende sygdomsbekæmpelse m.v.

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siunut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Jens Kirk (V) nfm. Jens Christian Larsen (V) Inger Støjberg (V) Henrik Vestergaard (V)

Christian H. Hansen (DF) fmd. Jørn Dohrmann (DF) Else Theill Sørensen (KF)

Carina Christensen (KF) Mogens Nørgård Pedersen (KD) Erik Mortensen (S)

Henrik Dam Kristensen (S) Nicolai Wammen (S) Ole Vagn Christensen (S) Ritt Bjerregaard (S)

Kristen Touborg (SF) Martin Lidegaard (RV) Keld Albrechtsen (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siunut havde ikke medlemmer i udvalget.